

og det er Udgifterne til dem, der ganske særlig er Vækst i. Ærede Medlemmer behøver kun at tage nogle faa Statsregnskaber for sig og sammenligne for at se, at det netop er de Udgifter, der vokser saa kolossal. Vil man derfor i en Nedgangsperiode som den, vi lever i, hvor Statsfinanserne kæmper med store Vanskeligheder, ikke alene bevare, men udvikle den sociale Lovgivning, saa er een Ting ganske nødvendig, og det er at sørge for Balance. Thi opnaar man ikke Balance, bliver det en kronisk Underbalancetilstand, [vi skal leve under, og saa kan den sociale Lovgivning ikke opretholdes i det Omfang og med den Styrke, som vi hidtil har kendt den. Det er for nu blot at tage dette ene Punkt. Derfor er Balancespørgsmaalet, det at faa fat i tilstrækkelig mange Penge og spare saa mange Penge som muligt, hvor der uden Skade kan spares, noget, som i høj Grad er i den sociale Lovgivnings Interesse. Det er ogsaa i Folkeoplysningens og i den højere Oplysnings Interesse. Det er alle disse Omraader, der har krævet de stærkt forøgede Udgifter, og det er hele denne Udvikling, vi ikke kan opretholde uden at skabe Ligevægt i Statsfinanserne. Derfor ligger der noget andet end Gridskhed efter 25-Ørerne bag ved den Bestræbelse, Regeringen har udfoldet for at skaffe nye Indtægter, hvor det kunde ske uden at belaste Nødvendighedsartikler, for at tilvejebringe Beparelser, kort sagt for at stræbe henimod Balance.

Dahlgaard: Man kan have forskellig Opfattelse af, hvorvidt Skatten kunde ændres overfor Forbruget i Forbindelse med Logi, men den højtærede Minister kan ikke sige, at en Bestemmelse som den af mig foreslaaede vilde gøre Lempelsen i Skatten illusorisk overfor dem, den var tiltænkt. Det er ganske klart, at hvis man gik til Nedsættelse af Skatten for selve det Beløb, som den paagældende nyder for, saa vilde denne Nedsættelse komme den Handelsrejsende til gode, paa samme Maade som den kom den Mand til gode, der kun nød sin Morgenkaffe paa Hotellet. Jeg skal dernæst til den højtærede Ministers sidste Bemærkning sige, at han ved jo godt, at det ikke er Spørgsmaalet om Balance eller Ikke-Balance, der er hans Parti og os imellem, men det Spørgsmaal, hvilken Maade denne Balance skabes paa. Den højtærede Minister ved, at der er Omraader, hvor vi ønsker at spare, men hvor han ikke ønsker at spare, medens den højtærede Minister ønsker at spare paa Omraader, hvor vi ikke ønsker det

i samme Grad. Paa samme Maade, naar Indtægterne skal ind i Statskassen; saa ønsker den højtærede Minister at tage Pengene, hvor vi ikke ønsker det, og omvendt. Der maa jeg gentage, at det kan ikke nytte, at den højtærede Minister mener, at der bliver flere Værdier i Landet, ved at man tager Pengene ad indirekte Vej. Det er i Spørgsmaalet om Maaden, Uenigheden ligger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 64 Stemmer mod 52.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 253 af 12. Juni 1922 om Afgift paa Omsætningen i Kafeer, Restaurationer m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6177).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalgets Flertal* (Elgaard, Fibiger, Grønbæk, Aksel Jensen, Jensen [Broby]), Korsgaard, Knud Kristensen og Sven):

Ny Paragraf.

Efter § 3 indsættes en ny Paragraf, saalydende:

„§ 00.

Nævnte Lovs § 12 affattes saaledes:
„Betales Afgiften ikke indenfor den i § 3 foreskrevne Frist, erlægges desuden 1 pCt. af Afgiftsbeløbet for hver Dag, Betalingen udebliver, dog ikke udover 30 Dage. Det samlede Beløb af Afgift og paaløbne Dagsrenter maa i øvrigt ikke forøges med andre Tillæg end de sædvanemæssige Renter og Omkostninger ved retslig Inddrivelse af Gældsbeløb.“

Det stillede Ændringsforslag sattes først under Forhandling.

Ordføreren (Jensen [Broby]): Som det fremgik af Forhandlingen ved anden Behandling, trak det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller sit Ændringsforslag tilbage,